

Bar Ventura

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carretera Reial, 52.
Emplaçament A 160 m a l'oest de Can Ristol.

Coordenades:

Latitud: 41.37871
Longitud: 2.07749
UTM Est (X): 422861
UTM Nord (Y): 4581209

Classificació

Número de fitxa 08221 - 55
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1914
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'any 2002, l'edifici original va ser enderrocat per donar pas a un nou edifici de pisos, preservant-ne només la façana.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BPU-17
BCIL número de registre 10212-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.

Data aprovació: dj., 07/05/1987 - 12:00
Número inventari IPAC 45450

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial

Titularitat Privada
Titular: 2914220DF2821D
Fitxes associades:
Conjunt de cases de la barriada de l'Hostal Nou
Autoria de la fitxa Marina Peris i David Torres Rodríguez - Kuanum
Data de registre de la fitxa: dj., 17/10/2024 - 12:07

Descripció

Es tracta d'un edifici de planta baixa i un pis, en el qual l'any 2001 es va replicar la façana original d'inspiració modernista. La façana està estructurada en tres tramades verticals, amb un tram central elevat que acaba en un coronament esglaonat, que sobresurt visualment i aporta un element de relleu en comparació amb la resta.

La planta baixa es compon de tres eixos verticals definits per tres obertures sobre un mur de carreus de color terrós. Aquestes obertures són d'arc de llinda, amb la central més ampla, possiblement la porta principal de l'edifici original.

A la planta superior, també dividida en tres eixos verticals, trobem tres finestres. Les llindes d'aquestes obertures estan decorades amb motius florals de trencadís ceràmic, un detall modernista destacable. Els balcons conserven les baranes de ferro forjat originals. Els laterals són més estrets que el central, que s'obre en un balcó de ferro forjat, el qual es converteix en l'element central de la composició.

La cornisa de l'edifici és lineal, lleugerament sortint i d'un color vermellós que contrasta amb l'arrebossat de to clar de la planta superior. El coronament de la part central està decorat amb un relleu ornamental que afegeix un toc d'elegància al conjunt.

Observacions:

També es troba als inventaris com a Casa del Bar Ventura.

Història

Jaume Domingo Massó, propietari del solar, amb uns plànols signats per l'arquitecte Marcel·lià Coquillat i Llofriu, demanà llicència d'obres a l'Ajuntament per fer aquest edifici que li van concedir el 20 setembre de 1913, essent construït l'any 1914.

Aquell any, Domingo sol·licità permís per construir un abeurador "*para los ganados, que estima necesario para conveniència de la posada a que piensa destinar dicho edificio*". Sembla que a la paret de la gran sala, Francesc Domingo, pare de l'artista, hi pintà uns cavalls al fresc.

Els Domingo viuen a Sant Just entre 1914 i 1919. Vers el 1916 Domingo va a treballar a peu a la fàbrica Pujol i Bausis d'Esplugues, decorant ceràmica sota el guiatge de Francesc Quer, ja era amic de Xavier Nogués, Josep Aragay i Manuel Humbert. En Jaume Domingo es trasllada cap a 1918 a Caldes de Montbui, on va fer de cafeter.

La propietat del bar va passar al barceloní Francesc Planas Casajoana, i va esdevenir un punt de trobada emblemàtic a Sant Just Desvern gràcies a la bona gestió de l'arrendador Francesc Ventura i Rovira, conegut

com a Cisco. A partir d'aquell moment l'establiment popularment va ser conegut com el Bar Ventura o Cal Cisco. Aquest bar es va consolidar com un dels locals amb més tradició al poble.

Les habitacions de la primera planta servien d'hostal per a treballadors forans que s'estaven temporalment a Sant Just.

L'any 2002, l'edifici original va ser enderrocat per donar pas a un nou edifici de pisos amb façana també al carrer de l'Ateneu. Com a record del passat, es va reconstruir la façana principal de l'antic edifici, preservant-ne la memòria arquitectònica i el seu valor sentimental.

Bibliografia

BARENYS, Natàlia (2024). *Francesc Domingo. De Sant Just a Sao Paulo*. Fundació Privada Vila Casas. Barcelona.

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 17. Ajuntament de Sant Just Desvern.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Fitxa 26. Arxiu Municipal de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Dades històriques de Sant Just Desvern](#)

[Francesc Domingo, "De Sant Just a São Paulo"](#)

